

— Чудно нѣщо! Защо бѣше това ходение назадъ напредъ? се питаха офицери и опълченци. Ако трѣбваше днесъ да бждемъ тукъ на позиция отстояща на 10—12 версти отъ Стара-Загора, нетрѣбваше снощи да отстъпваме. Ако пакъ трѣбваше днесъ да отстъпимъ, — нетрѣбваше днесъ же да дохождаме тукъ, да искарчимъ нѣколко грѣшни гранати и пакъ да отстъпимъ и да покажемъ на противника нашата слабостъ.

И наистина, за нашия отрядъ бѣше твърдѣ мъчно да си пробие пътъ и да се съедини съ Гурко, тъй като ний имаме противникъ несравнително по-многочисленъ.

Нѣкои отъ офицеритѣ обясняваха нашето повторно идване на позицията съ надѣжда, че може би генералъ Гурко да бѣ прѣвзелъ Нова-Загора и трѣгналъ за Стара-Загора, въ какъвто случай опълчението щѣше съвмѣстно да дѣйствува противъ отряда на Реуфъ-паша — т. е. противъ тоя отрядъ, съ който два дена се гледахме отъ далеко.

Нашето днесъ отстъпване бѣ станало подъ прикритието на 3-я дружина. Когато отряда бѣше миналъ отъ боевий и резервентъ въ походентъ порядъкъ, изозадъ се раздадоха нѣколко залпа, съпровождани отъ участентъ огънь отъ стрѣлковата верига. Още когато отряда започна да отстъпва, у противника се забѣлѣваше силно движение на кавалерия — черкези, която кавалерия сега се бѣ хвърлила върху 3-я дружина, на арниергардната рота. Но командира на ротата, храбрия капитанъ Феодоровъ, посрѣщна черкезитѣ както трѣбваше: тѣ оставиха на мѣстото много убити и ранени и отстъпиха въ пленъ безпорядъкъ. Отъ наша страна имаше 6 человекъ ранени, двама отъ които легко, така щото останаха въ строя, и единъ убитъ. Убития бѣше опълченеца Димитръ Малиновъ. Малиновъ бѣше първия отъ опълчението, който геройски пролѣ кръвта си за свободата на отечеството си. Между раненитѣ бѣше барабанщика отъ 2-а рота Каленчукъ.

Вѣчна ти память, народний поборниче, казаха опълченцитѣ и се кръстеха, като се научиха за смъртта на Малинова.

Говореше се, че билъ убитъ и единъ офицеръ отъ драгунския полкъ, но това обстоятелство азъ не можахъ да провѣря.

Понесоха раненитѣ и убития опълченецъ. Раненитѣ бѣха блѣдни, но отъ съзнание, че бѣха си изпълнили честно дълга къмъ отечеството, бѣха весели и засмѣни, при всичко, че испитваха страшни болки.

